

шема и по подобно (*), такъзи да го направимъ, щото да бжде Намъ подобенъ, който да владѣе рыбытъ въ водата, птицытъ въ въздуха, животнытъ на сѣщата, и сичката земя, и сичко що е на земята; който да бы осѣщавалъ цѣната на сичко и знавалъ бы да са ползова отъ сичко. И ето Богъ взема нѣколко прѣстъ и направя отъ нея тѣлото на челоуѣка. И са поевило прѣкрасното челоуѣческо тѣло, но тѣло мъртво, бездушное, като статуя: очитѣ не гледали, ушытъ не чѣвали, устата са не отваряли, краката не ходѣли, съ една рѣчь, то было безъ душа, безъ животъ. И ето Богъ вдъхва въ лицето на челоуѣка душа—дыханіе жизни. И челоуѣкътъ тозъ часъ станялъ свѣръх челоуѣкъ, наченялъ да вижда и да чѣва, да говори и да чѣствова, да ходи и да дѣйствова, тѣй малко: той наченялъ сичко да раздѣва, на сичко да са чѣди, на сичко да заповѣда. Понеже направя Богъ Адама отъ земя, за тѣй го и нарекаятъ Адамъ сирѣчь земенъ. И понеже го направя по своя образъ, съ тѣй Той го постави по горенъ отъ сичкытъ твари и господарь надъ тѣхъ. Богъ като направялъ Адама, тозъ часъ го взвелъ въ рай, въ

(*) Быт. 1, 26.